

! Nicio parte (fragment sau componentă grafică) din această lucrare nu poate fi reprodusă fără acordul scris al Editurii Neverland.

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României**BOERESCU, DAN-SILVIU****Tita Cristescu, trista poveste a primei Miss România /**

Dan-Silviu Boerescu. - București : Neverland, 2022

Conține bibliografie

ISBN 978-606-9018-73-6

929

Tehnoredactor: Liviu Perța

Corector: Eugenia Oprea, Mihaela Dobre

Grafician: Andrei Constantinescu

Redacție:

tel.: 0732.320.666

e-mail:

editura@neverland.ro

Editura Neverland

Librăria UJmag:

tel.: 0733.673.555; 021.312.22.21

e-mail: comenzi@ujmag.ro

ujmag.ro

UJmag.ro

Dan-Silviu Boerescu

FEMEI FASCINANTE DIN ROMÂNIA

Tita Cristescu, tragica poveste a unei Miss România

Docu-drame și mituri urbane controversate, însoțite
de consemnări din presă și din alte surse legate de
povestea unei femei unice

SUMAR

REGINELE FRUMUSEȚII DIN ROMÂNIA – O SUMĂ DE CONTROVERSE ISTORICE. CE AU PĂȚIT MARIA TĂNASE, ANDREEA MARIN SAU DANA SĂVUICĂ.....	7
CONCURSUL DE MISS PE CÂND PROBA COSTUMELOR DE BAIE NU EXISTA	14
CELE 200 DE CONCURENTE DIN 1912, SUB SEMNUL MINERVEI, ÎN GRĂDINA OTETELEȘANU	26
MAGDA DEMETRESCU, „UN POEM PLIN DE MUZICALITATE, UN VIS, O REVERIE“... LEȘINĂ PE SCENĂ DE EMOȚIE.....	40
CINEMATOGRAFIA ȘI DISTINCȚIA DINTRE CONCURSURILE DE „FRUMUSEȚE“ ȘI CELE DE „FOTOGENIE“. CAZUL POLA ILLÉRY.....	62
O NOUĂ VERSIUNE A CAPREI VECINULUI: MISS ROMÂNIA ÎN DUBLU EXEMPLAR. EPOPEEA ZOICĂI DONA.....	92
O „BARBIE“ IEȘEANĂ, POETĂ, VIITOR MEMBRU AL UNIUNII SCRITORILOR ȘI O OLTEANCĂ DELICATĂ, „CU CEVA DIN MERSUL GAZELEI ȘI FRĂGEZIMEA FLORILOR DE MAI“	113
TRECUTE VIEȚI DE MISS-E ȘI DOMNIȚE	121
CÂND FATA PLĂPUMARULUI COMUNIST CARE SUSȚINEA CĂ I-A DAT LECȚII LUI LENIN ARE DE-A FACE CU HIGH LIFE-UL CAPITALIST.	132
PROCESUL INGINERULUI LIVIU CIULEI, TATĂL VIITORULUI REGIZOR, ACUZAT – DAR ACHITAT! – DE CRIMĂ PASIONALĂ.....	162
ÎN LOC DE <i>EPILOG</i> : NICOLETA LUCIU, DESCALIFICATĂ ÎN FINALA MONDIALĂ DIN CAUZA SÂNILOR PREA MARI, DESPRE CARE TOȚI CREDEAU CĂ ERAU SILICONAȚI!	192
BIBLIOGRAFIE CU IZ DE BOMBOANE OTRĂVITE	195
SERIA FEMEII FASCINANTE DIN ROMÂNIA	203

Reginele frumuseții din România – o sumă de controverse istorice. Ce au pățit Maria Tănase, Andreea Marin sau Dana Săvuică

Privind retrospectiv, concursurile tip Miss România – care s-au desfășurat sub diferite denumiri, începând din 1906! – au generat multe controverse. O sumedenie de fete frumoase, care ulterior au devenit mari vedete, au fost eliminate din competiție sau, ajungând totuși în finală, nu au putut triumfa dintr-o serie de motive subiective...

La 15 ani, Maria Tănase, frumoasa brunetă din mahalaua Cărămidari, venită la preselecție cu o rochie croită de sora ei, era refuzată în semifinalele concursului național de frumusețe, la proba costumelor de baie, pur și simplu, pentru că juriul a constatat că avea picioarele cam groase. După ce a avortat copilul unui medic (nemaiputând face copii niciodată) și s-a angajat casierită la primul fast-food autohton („Automatele Herdan/ Bufetul de 7 lei“), fata, de ciudă, s-a apucat, într-un final, de cântat, la Teatrul Cărăbuș al lui Constantin Tănase...

Nici Andreea Marin, care a participat la numai 19 ani la concursul Miss România, nu a ieșit pe primul loc, trofeul fiind câștigat de cea care avea să devină președintele Camerei Deputaților, Roberta Anastase. Competiția a avut loc în 1994, când, alături de cele două tinere care aveau să se afirme una în televiziune și cealaltă în politică, au participat și alte concurente care acum sunt foarte cunoscute în showbiz, precum Simona Pătruleasa sau Iulia Frățilă. Anterior, rataseră clasarea pe prima poziție Dana Săvuică și Rita Mureșan (abia locul 6)!

Alteori, concurente care s-au remarcat au ajuns pe prima pagină a ziarelor din cu totul alte motive. Superba Tita, fiica lui Cristescu

„Plăpumarul“, primul secretar general al Partidului Comunist Român, în 1926, la 18 ani, este aleasă Miss România și se părea că o aștepta o viață plină de strălucire. Nouă ani mai târziu, de Crăciun, moare în chinuri, otrăvită cu bomboane injectate cu cianură, chiar înainte să se mărite cu un diplomat. Primul suspect – gelosul și extrem de bogatul antreprenor și inginer Liviu Ciulei, fostul ei amant (și tatăl viitorului regizor de talie mondială). Nu și vinovatul! Adevăratul făptaș va fi descoperit abia peste douăzeci de ani, după spovedania fostei servitoare a superbeii Miss România...

Pe vremea „regimului burghezo-moșieresc“, câștigătoarele concursului național de frumusețe – în general, tinere brunete – proveneau din zone ale societății extrem de diversificate, părinții lor putând fi oameni simpli sau reprezentanți ai mișcării muncitorești, dar și generali, arhitecți, medici sau chiar masoni renumiți. Marioara Ganesco (Miss România 1928), Magda Demetrescu (Miss România 1929), Zoica Dona și Mariana Mirică (Miss România 1930), Erastia Peretz și Tanți Vișoreanu (1931), Liliana Delescu (1932), Dina Mihalcea (1933), Hélène Dona (1934) și Dorothée Christesco (1935) au fost unele dintre frumusețile încoronate ale României de dinainte de cel de-al Doilea Război Mondial. (Din cauza războiului, concursurile de frumusețe au fost întrerupte începând cu anul 1935 și au fost reluate pentru un singur an, în 1979, când Miss România a fost aleasă – sub altă titulatură! – Matilda Pascal Cojocărița, pentru că, în perioada 1980 și până în 1989, concursul să fie din nou anulat.)

Interesant este că, de fapt, în perioada interbelică, România organiza în paralel două concursuri de Miss, ambele cu reprezentare națională și apoi continentală, ba chiar universală! Unul era organizat de revista *Realitatea Ilustrată* și era afiliat la Miss Universe, celălalt de revista *Ilustrațiunea Română*, competiție aflată sub licența Miss Europe – Miss Universe. Pentru aproape un deceniu, țara noastră a dat câte două Miss România în fiecare an! Astfel, în 1930, de pildă, la Miss Universe, în Texas, la Galveston, a mers olteanca Mariana Mirică, concurenta

română – tot o brunetă focoasă, ca mai toate reginele frumuseții autohtone dintre cele două Războaie Mondiale – reușind să urce pe a treia poziție a podiumului. (Aceasta, încoronată separat și ca Miss Europa, a reprezentat, practic, și cea mai bună performanță obținută vreodată de o concurentă din România la o astfel de competiție. Sătmăreanca Ioana-Valentina Boitor va ajunge și ea pe locul al treilea la Miss World în 2006.) În schimb, bucureșteanca Zoica Dona (fata generalului Constantin Dona) ne-a reprezentat țara la finalele Miss Europa de la Cannes (cu o etapă intermediară desfășurată la Paris) și Miss Universe de la Rio de Janeiro. Prima româncă înscrisă la concursul Miss Universe de la Galveston a fost bucureșteanca Magda Demetrescu, câștigătoarea titlului Miss România în anul 1929. Aceasta a obținut atunci locul șase, a primit 100 de dolari și un ceas-brățară. Miss Universe din acel an a fost desemnată Lisl Goldarbeiter, Miss Austria, care primea un premiu de 2.000 de dolari și numeroase cadouri.

În perioada 1936-1978, concursul de Miss nu s-a mai organizat, surpriza venind în 1979, în ciuda doctrinei „sănătoase“ promovate de Consiliul Culturii și Educației Socialiste. Singurul concurs național de Miss din perioada comunistă s-a desfășurat în vara lui 1979 în „stațiunea tineretului“ Costinești sub deviza mobilizatoare *Muncă, Tinerețe, Frumusețe!* Competiția a fost câștigată de o moldoveancă frumoasă, care, născută pe 4 octombrie 1958 în localitatea Negrești din județul Vaslui, avea doar 20 de ani în momentul derulării concursului. Numele ei este Matilda Pascal Cojocărița, astăzi una dintre cele mai apreciate interprete de muzică populară.

Tot o moldoveancă, una cu ochi fascinanți, va câștiga prima ediție Miss România de după 1989, cea din 1991. Aceasta era născută pe 29 noiembrie 1971 la Iași și avea să devină o cunoscută actriță – Daniela Nane.

Dintre cele mai cunoscute participante la finalele naționale din ultimele decenii, care nu au reușit însă să se impună și la nivel internațional, trebuie consemnate câteva nume. Deși multă vreme s-a acreditat ideea

că stilista Rita Mureșan ar fi fost încoronată Miss la ediția din 1993, în realitate, ea s-a clasat pe locul 6(!), finala fiind câștigată de ardeleanca Angelica Nicoară (ulterior, actriță la Teatrul Național din Cluj-Napoca și protagonistă a unui videoclip al lui Ștefan Bănică jr.). Nici faimoasa Dana Săvuică, ajunsă, în 1999, pe prima copertă a ediției române a revistei Iepurașului cu Papion, nu a triumfat la una dintre primele ediții din anii '90. (În timp ce zburam spre Chicago, în septembrie 1990, pentru a realiza pictorialul de copertă pentru *Playboy*, sub îndrumarea marelui fotograf Richard Fegley, Dana mi-a povestit amuzată că unul dintre membrii marcanți ai juriului, un fost mare sportiv, cunoscut ca Don Juan, cu multe „victime“ din țară și străinătate la activ, i-a sugerat că, dacă va fi „cooperantă“, o va ajuta să pună mâna pe trofeu și pe premiul aferent acestuia, care consta într-o mașină Dacia 1300. Dana nu a fost niciodată vreo timidă, așa că i-a replicat nonșalant dar tăios: „Știți, eu sunt fată de ambasador, am altă mașină acasă!“).

Chiar Andreea Marin, una dintre cele mai de succes vedete TV din România, cunoscută și astăzi sub numele de „Zâna Surprizelor“, care a participat la numai 19 ani la concursul Miss România, a pierdut în fața celei care avea să devină președintele Camerei Deputaților, Roberta Anastase. Competiția a avut loc în 1994, când, alături de cele două tinere care aveau să se afirme una în televiziune și cealaltă în politică, au participat și alte concurente care acum sunt foarte cunoscute în show-biz, precum Simona Pătruleasa sau Iulia Frățilă. „Andreea Marin era o tânără timidă, dar frumoasă și isteată, care spera să cucerească coroana de Miss România. Înfrângerea suferită în fața Robertei Anastase nu a demoralizat-o pe Andreea Marin, întrucât tânăra a ajuns, ulterior, la TVR, unde a fost redactor, reporter și prezentatoare de știri, până când a devenit prezentatoarea show-ului *Surprize, surprize!*, o emisiune cu o longevitate de nouă ani de zile.“ În presă s-a speculat multă vreme că totuși Andreea Marin – încununată anterior ca Miss Moldova – era cea care ar fi meritat să câștige, însă s-ar fi lovit de opoziția fățișă a Zinei Dumitrescu, președintele juriului, care ar fi tras cu dinții ca să câștige

Roberta Alma Anastase, o elevă din Ploiești, care împlinea vârsta de 18 ani chiar în ziua desfășurării finale.

Dintre toate câștigătoarele de după 1989 ale concursului Miss România, cea care a făcut cea mai impresionantă carieră în show-biz (inclusiv, la începuturi, cu implicarea mea) a fost superba brunetă Nicoleta Luciu, multă vreme posesoarea celui mai frumos bust natural din țară (gata oricând să treacă testul gravitațional al creionului).

...În 2003, în calitate de șef al revistei *Playboy*, am ajuns chiar președinte al juriului la Miss World România, desfășurat, o noapte întregă, într-un studio de la Buftea. Concursul s-a dovedit o farsă! Cum filmările s-au încheiat în zorii zilei de 8 noiembrie, iar câștigătoare trebuia să plece, în aceeași după-amiază, cu avionul la Hong Kong pentru marea finală mondială, biletele de avion fuseseră deja cumpărate! Noi, membrii juriului (din care mai făceau parte, între alții, Maria Marinescu, Răzvan Fodor, Florin Piersic jr., Victor Slav și fotograful Cosmin Gogu), habar n-aveam de acest „detaliu“ și stabilisem o cu totul altă câștigătoare decât fericita posesoare a biletelor de avion, Patricia Filomena Chifor, în vârstă de 17 ani, elevă la un liceu din Satu Mare.

Iată cum era consemnat evenimentul pe site-ul câștigătoarei: „Concursul a avut loc în 7 noiembrie în studiourile MediaPro din Buftea. Totul a început în jurul orei 19 și s-a încheiat a doua zi, de dimineață, la ora 7. În cele 12 ore de filmări, s-au efectuat zeci de înregistrări pentru fiecare moment important al concursului. Chiar dacă oboseala și-a spus cuvântul din plin, întreaga echipă și fetele s-au comportat extraordinar, rezistând cu brio acestui adevărat maraton.

Concursul în sine a fost alcătuit din patru probe: prezentare în costume de baie, parada modei, prezentare în rochii de seară și un scurt interviu. Trebuie să precizăm că fiecare probă a fost eliminatorie. Cu toate acestea, Filomena, Cristina /Lazăr/ și Alexandra /Brebănuș/ au trecut cu bine de prima tură, iar la probele finale doar Filomena a mai reprezentat Satu Mare.

La capătul probelor, juriul extrem de exigent a desemnat-o pe sătmăreanca Filomena Patricia Chifor drept Miss World România 2003.

Cei care sunt «vinovați» pentru această decizie sunt: Alexandra Coliban (director general Face2Face), Răzvan Fodor (solist Krypton), Irina Radu (director IF Ganas), Maria Marinescu (prezentator TV), Dan-Silviu Boerescu, Victor Slav (prezentator TV), Mihaela Cristofor (director general Miko Beauty Center), Florin Piersic (actor), Costin Giurgea (reprezentant FHM), Cristina Antonescu (designer Atelier ERSA), Cosmin Gogu (fotograf profesionist).

Celelalte premii ale concursului Miss World România au fost următoarele: locul II – Andreea Cefalan (18 ani – București), locul III – Mihaela Necula (19 ani – Galați), Miss Fotogenie – Delia Tudose (16 ani), Miss Popularitate – Paula Patz (17 ani).

(...) Imediat după terminarea concursului, pe 8 noiembrie, la ora 14.20, Filomena Patricia Chifor a decolat de pe Aeroportul Otopeni cu destinația Hong Kong. După trei săptămâni de pregătire, în 6 decembrie, ea va reprezenta țara noastră la marea finală Miss World“.

...Se pare că, oricum, eu nu am mână bună întotdeauna la Miss România. Pe câștigătoarea din 2005, Raluca Voina, am avut-o concurentă, în 2011, la concursul TV Next Diva, alături de Rebecca Mihai, studentă la Conservator, singura femeie dirijor de orchestră simfonică din România, Alexandra Naftanailă, fostă olimpică la... filosofie, Georgia „Gia“ Cristea, care a venit la casting împreună cu mama ei (juriul fiind tentat să le selecteze pe amândouă!), precum și trei vedete ale site-ului www.bucatarescu.ro: Dania Săplăcan (tânără femeie de afaceri din Cluj, proprietara unui salon de frumusețe), Diana Grigoraș (dansatoare din Iași și participantă la mai multe turnee ale unei trupe de circ, ulterior actriță, distribuită în câteva pelicule internaționale) și Alina Colțan (PR al unui club din București și posesoarea unei voci speciale, grație căreia a ajuns să concureze, mai târziu, la X-Factor și Vocea României).

Am făcut echipă în juriu cu coregraful Tonkins Anderson și cu fosta mea vedetă din *Playboy*, cântăreața Andreea Bănică (înlocuitoarea, la

acea ediție, a altei cântărețe foarte cunoscute, Ozana Barabancea). Și n-am ales-o pe fosta Miss România, top-modelul Raluca Voina, ci pe tânăra și dezinvolta cântăreață Emma Ștefan, ulterior finalistă și a concursului Eurovision România, alături de Tavi Colen. De data aceasta, a fost decizia noastră, prezumtiva câștigătoare neavând deja cumpărate bilete de avion pentru celălalt capăt al lumii...

Concursul de Miss pe când proba costumelor de baie nu exista

S-a spus multă vreme că primul concurs de frumusețe organizat vreodată pe actualul teritoriu al României ar fi avut loc în 1906 și ar fi avut legătură cu orașul Hermannstadt (Sibiu), pe atunci Transilvania fiind parte a Imperiului Austro-Ungar. Conform unei cărți poștale editate de Dumitru B. Comșa, în același an, țărăncuța din Săliștea Sibiului (cu chip superb și „șolduri frumoase”) numită Maria Peligrad ar fi fost prima româncă din istorie încoronată regină a unei astfel de competiții.

La o cercetare mai atentă, aflăm detalii foarte interesante. Concursul nu a avut loc la Sibiu (greu de crezut că guvernării maghiari ai regiunii ar fi acceptat vreodată să recunoască faptul că o româncă putea fi cea mai frumoasă fată din țară). Majoritatea surselor documentează că legătura cu zona sibiană este dată doar de originea superbe brunete, iar concursul nu ar fi fost unul propriu-zis de frumusețe, ci parte a manifestărilor jubiliare organizate în 1906 în parcul Filaret din București, cu ocazia aniversării celor 40 de ani de la urcarea pe tron a regelui Carol I.

Apropierea aniversării a 40 de ani de luminoasă domnie a lui Carol I a generat, la începutul secolului XX, o largă emulație ctitoricească, dar și nesfârșite controverse politicianiste. „De ce o mare Expoziție Națională organizată în 1906?” era întrebarea prezentă pe buzele tuturor, începând cu factorii de decizie de la vârful ierarhiei statale, răspunsurile fiind pro și contra.

Ideea organizării unei astfel de expoziții a existat încă din anul 1903, dar proiectul de lege a fost promulgat în mai 1905. Lucrările propriu-zise au început în iunie 1905. Cel care a adus în atenția opiniei publice ideea desfășurării unor mari serbări jubiliare, cu prilejul împlinirii a 40 de ani de la urcarea pe tron a lui Carol I (petrecută în 1866), a fost fruntașul conservator Take Ionescu.

Dar, dincolo de semnificația unanim acceptată a evenimentului, în plan politic, Expoziția Națională din 1906 nu s-a bucurat de consens general, Partidul Conservator aflat la guvernare fiind singura grupare politică importantă ai cărei reprezentanți au participat la festivități. Din partea opoziției, doar liberalul Vasile Missir și junimistul Nicolae Filipescu au acceptat să participe la serbările oficiale. Această absență nu se voia un afront adus regelui Carol I, ci se datora temerilor liberalilor și junimiștilor în privința întăririi poziției, pe plan intern și internațional, a Partidului Conservator, de guvernământ. La rândul lor, și conservatorii considerau că prin organizarea expoziției își aduceau contribuția decisivă la dezvoltarea României moderne: dacă, sub liberali, a fost obținută Independența de stat și proclamat Regatul, sub conservatori urma a fi realizat un mare eveniment.

Expoziția națională din viitorul Parc Carol I era o componentă a Serbărilor Jubiliare inaugurate la 10 mai 1906. Locul prevăzut pentru construirea expoziției a suscitat îndelungi discuții. Variantele posibile au fost patru: Șoseaua Kiseleff, Târgul Moșilor-Obor, Cotroceni și Dealul Filaret. Dacă în zona Cotroceni se afla reședința familiei regale, la Obor se desfășurau numeroase petreceri, serbări și târguri (Moșii), însă în acest loc nu existau diferențe semnificative de nivel: de pildă, un deal pe care să fie construite edificii importante. Se căuta un spațiu larg, eventual cu o diferență de nivel, pentru a permite o priveliște încântătoare, dar situat în apropierea centrului orașului și pe cât posibil securizat de existența unui plan de sistematizare a zonei. Alegerea locației trebuia să țină cont și de costul răscumpărării terenurilor expropriate pe care urma a fi construit parcul. Din această cauză, comisarul general al expoziției, Constantin I. Istrati, inițial preferase Dealul Cotroceni, deoarece terenul aparținea Statului. Totuși, datorită poziției geografice și a frumuseții peisajului, s-a optat, în cele din urmă, pentru Dealul Filaret, chiar dacă au existat anumite probleme generate de sumele prevăzute pentru cumpărarea terenului. Legea pentru achiziționarea terenurilor a fost promulgată la 28 mai 1906. (*Monitorul Oficial*, nr. 48, 2/15 iunie 1905, p. 1842)